

بُویراحمَدی

جَامِع عَلَمَات فَرَنْجَی
کَوَافِر عَلَمَات فَرَنْجَی

دیدار کوتاه بود، آنهم نهار همه ایل که آشناei با گروهی از مردم ایل بویر
حمد، لحظات پر شمری بود، پای گفته های آنان خستگی بی معنا بود و گذشت زمان
علوم، مردمی با صفا و ساده دل، مردمی مهریان، خیلی
رفها زندد، که مجال آوردن همه آنها در این مختصر نیست آنچه می‌آید تنها
ادی است از کلام آنها چرا که پای صحبت آنان که بنشینی، هیچ وقت سکوت
فهومی ندارد، یا گلایه دارد، یا به مرور خاطراتش نشسته است، با بیتی زمزمه
ی کند.

آن وقت‌ها، خیلی زمان پیش که به بویر احمد آمده بودند و قصد بازگشت داشتند، در گردن "وزگ" به یک لر بویر احمد برخورد می‌کنند، بویر احمدی از آنها می‌خواهد که همراهشان به اردگان برود، آنها اول قبول نمی‌کنند چون بیچاره بویر احمد لباس و ظاهر خوبی نداشته، اما سرانجام قبول می‌کنند، کاروان وقتی می‌خواهد از کوه "ماه پرویز" بالا بروند ناگهان شیرین مقابل کاروان ظاهر می‌شود، در جا دوستا قاطر کاروان را پاره می‌کند، اهل کاروان با ترس و لرز هر کدام به گوشه‌ای فرار می‌کنند، اما تنها کسی که می‌ماند همان بویر احمد است که با شیر گلاویز می‌شود و سرانجام هم شیر را از پا در می‌آورد. این قصه‌نیست واقعیت است آقا.

● برای کمک به عشایر وام هائی در نظر می‌گرفتند بد بخت عشایر بی خبر از همه چیز سرگردان بیابان برد و بجایش دلال‌ها به‌اسم عشایر وام‌ها را می‌گرفتند خانه‌می‌ساختند، اجاره می‌دادند.

● موسیقی بویر احمد، موسیقی رزم و مردانگی است، موسیقی بویر احمد وقتی حرمزاده گشت که از رزم به بزم شانده شد.

● نگاه نکنید که موسیقی ما حالا رنگ ریسوندارد، فکر نکنید که موسیقی بویر احمد آدم می‌رقصاند، ما موسیقی اصیل مان را از دست داده‌ایم، ما موسیقی داشتیم به‌اسم "قس برنو" که بجای رقصاندن غیبت آدم را دوچندان می‌کرد.

● عمری تحمل زجر و بد بختی که خاطره‌ای نگذاشته، خاطره را بروید از شکم سیرها بپرسید و گرنه اگر نی بودم از صبح تاغروب برایتان ناله می‌کردم.

● بویر احمد حالشاین است که با پیدا کردن یک تومان پولدار می‌شود و با از دست دادن یک تومان دیگر فقیر.

● خدای امی گوئید شجاعت، من خودم سوابقی از دلیری بویر احمدی بیاد دارم، کاروانی از اردکانی‌ها

اختلاف اند اخت.

● مراتع ما را بزو و گرفتند، و بد خود ما اجاره دادند.

● دلال‌های شهری برای تعیین کندم و گوسفند، غالباً "به کد خا باج می‌دادند، آنها هم قیمتی از روی گندم و دام‌ها می‌گذاشتند و هما را به این شکل بباد می‌دادند.

● سرباز گیری در ایل مشهور به بکیری "بود، به بانه سرباز گیری آمدند اما عشاير بد بخت را تیغ میزدند

● شعر و شاعری وقتی وجود دارد آدم شکمش سیر باشد شما چطو می‌توانید تصور کنید، این عشاير بد بخت از صبح نا غروب فقط میدوست حوا شعر گفتن داشته باشد؟

● شعر در بویر احمد بی‌حساب نیامد، شعر بویر احمد شرح زندگی ای ای از آدم‌های ایل می‌گوید، از جن خونریزی‌ها و گاهی هم از کودو داد

طرح عشايری را عده‌ای می‌گردانند که نه از چوپانی اطلاعی داشتند و نه حتی یک روز در ایل و میان ایل زندگی کرده بودند.

● ما اگر از فقر و گرسنگی بعیریم هیچ وقت خلق و خوی ایلیاتی بودنمان را از دست نمی‌دهیم.

● کدخداهای دولتی، یعنی آنها را که دولت کدخدا می‌کرد و به میان روزتا می‌فرستاد عامل ایجاد تفرقه و گستاخی در ایل شدند.

● آنها خوب می‌فهمیدند که چگونه نقشه‌های حساب شده خودشان را به مورد اجرا درآورند، ریش سفید‌ها را کنار می‌گذاشتند و بجایش ما مورد دولتی می‌گماردند، معلوم بود چه اختلافاتی می‌افتد.

● سالها در جب بموجب خاک بویر احمد، بویر احمدی‌ها زندگی کردند زمین را از خدا می‌دانستند، رژیم گذشته آمد مرز و حصار درست کرد و

- فکری برای بوبیر احمد باید که بوبیر احمد دارد روز به روز بیشتر طرف شهرها کشیده می شود .
- آن وقت ها بوبیر احمدی ها به غا مشهور بودند اما هیچکس از خود نمی پرسید ، چرا ؟ من می گویم ، دلیل فقر و گرسنگی بود ، من پیر مرد یا هست که بوبیر احمد ، زمان قدیم و که گردنه را می بست ، غروب که می نمازش را می خواند ، پیش خدا کم و ذاری می کرد . از خدا طلب بخوا می کرد .
- ریش سفید "بوبیر احمدی از ط مردم رفت تا با مامور دولتی از مشک حرف بزند او وقتی شروع می کند حرف زدن یکدفعه مامور دولتی به دادمی کشد که توحیر زدن بلذتیست چرا درست حرف نمی زنی .
- بوبیر احمدی می گوید ، خدا ل کند آنکه از این بهتر می توانست بزند و نزد .
- بوبیر احمد از چهار ایل بزرگ ا شده سادات ، قاید گیوی ، نگین تاج در محبت و انسانیت در ایل همین بس که وقتی به بیلاق و یا قشلاق می رسد اگر کسی چادری نداشته باشد ، حتما " عشاير دیگر چادر خودش را که برپا کرد نصف آنرا پرده می کشد و به او می دهد .
- بوبیر احمد ساده و بی غل و غش است ، دلش مثل آینه پاک است ، همین پاکی و سادگی خیلی برایش گران تمام شد .
- خدایات شاهدی که بوبیر احمدی اصیل در عمرش دروغ را نمی شناسد .
- در بوبیر احمد بین زن و مرد و کودک و پیر تفاوت نیست ، تا وقتی راه می روی ، نفس می کشی باید کارکنی ، زندگی را بچرخانی .
- این راحتیابی نویسید که بیت هائی که روی موسیقی بوبیر احمدی در این چند سال اخیر گذاشته شده ، مربوط به بوبیر احمدی نیست ، این کار مطرب های شهری است که برای پول جیب شان از زبان ما آه و ناله ساختند .

آقائی .

احمدی بود که جلوگیرنا بودی ایل شد

- هنوز بعد از سالها در این مت یک راه درست و حسابی کشیده نشد هنوز راه برای بویر احمدی خواه خیال است.
- بروید ببینید ، شمادر بعضی روستاهای بویر احمدی می بینید ، روسان بیچاره برای دسترسی به شهر و جاید ده کیلومتر راه را ز آ بادی تا جاده طی کند.
- در ایل تنها درمانی را که اغلب اهستند ، شکسته بندی و بیرون آ و گلوله است ، ما از سردرد وضعف اعده سر در نمی آوریم .
- همه دلخوشی ما به طب سنتی اهست ، خدابیا مرزد خدا کرم را . دا بود ، اما در طبابت خیلی وارد ، یادم هست یک تاجر بھبھانی بک ا گردنش خشک شده بود ، کج شده این تاجر هزار درمان کرده بود خوب نشده بود ، حتی فونگستان رفته بود ، وقتی نا امید شد رفت ،
- اختلافات داخلی ایل که اغلب زیر سر خان ها بود ، بویر احمد را شقہ کرد ، نه شقہ که تکه پاره کرد .
- درمان و دارو در ایل مفهومی نداشت ، سالی به ماهی پزشکی می آمد و همه می دانستند برای تمرین و یاد گرفتن آمده است .
- دام دارهای ما خیلی تنگ دست شده اند ، یعنی به شما بگوییم با چهل تا کوسفند یک خانواده ده نفری بویر احمد چکار کند ، چطور زندگیش باید بچرخد .
- ما وقتی برای وام گرفتن به بانک مراجعه می کنیم می گویند باید یک شهری حتما "ضامن تو شود" ، شما در نظر بگیرید مگر ما چند شهری می شناسیم که هر کدام برای خودمان یک ضامن داشته باشیم .
- با این همه ستم ها که در گذشته ها به ما شد ، خدا می داند غیرت بویر -

لاشه، شروع می کرد به خوردن، همراه گوشت شتر ریگ ها را هم می خورد بعد از خوردن سنگینی می شد و قادر به حرکت و پرواز نبود و به سادگی شکار می شد، در گذشته بعضی ها را آنقدر خوراندند که دیگر تاب حرکت و مقاومت را نداشتند، درست مثل کرکس ریگ خورده شکار شدند.

● این را من نمی گویم، تاریخ

منویسید بویر احمدی همراه آریو بزرگ هنگام حمله اسکندر به ایران بدردربند فارس و که کیلویه با اسکندر جنگیدند گشته شدند.

● پیرمردان ایل نقل می کنند که نژاد

اصلی بویر احمد از کردستان است مثل مسمی ها و بختیاری ها، مال آنجا کوچ کردیم و در مجموع "بزرگ" را تشکیل دادیم.

● شاید واتعیت نداشته باشد، شا

هم داشته باشد، درباره اسم بویر احمد گویند روزگاری ریش سفیدی به احمد در ایل خبلی خدمت می کرده در مردم می رسیده به همین دلیل.

کشی بوده، آنهم نه بنفع بویر احمدی بیچاره بلکه به خواست قدرتمندان وقت

● گاه در وقت کوچ به طرف گرسیر کیلومترها حتی یک قطره آب پیدا نمی شود که با آن تشنگی مان را برطرف کنیم.

● حالا کوچ مفهوم گذشته اش را از دست داده، یعنی بیشتر بویر احمدی ها ساکن روستا ها شده اند، تنها چند خانواری کوچ می کنند.

● اقامت اجباری در روستاها بدلبیک نداشتن دام است، وقتی گوسفندي نباشد چرا فرسخها را بیفتند از این گوشه به آن گوشه بروند.

● وقتی کوچ شروع می شود، خیلی از عشاير هم هستند که فقط از روی ناچاری و بی هدفی دنبال آنها که دامی دارند راه می افتد. چون جا و مکانی نداشتند.

● تا وضع دام داری و کشاورزی عشاير بهبود پیدا نکند تشویق کردن آنها به ادامه دامداری و کشاورزی بی حاصل است.

توجه مردم قرار گرفته و مردم او را مثل برادر و دوست می داشته اند و به همین دلیل اسم او را "برادر احمد" به ایل می گذارند که در لهجه محلی می شود "بویر احمد".

● خدایا حافظه ام قد نمی دهد، کجا خواندم، اما یادم هست که نوشته بود بویر احمدی ها اول بار همراه مادها به طرف کوههای فارس مهاجرت کردند.

● آنقدری که بیت های فایز داشتستونی در ایل ورد زبان هاست. بیت های خودمان نیست، می دانید علت آن چیست؟ بیت های فایز پرسوز و گذاز است.

● در نزدیکی نقاره خانه، دراما مزاده ای سنگ قبری است مربوط به یارامین جد طایفه قاید گیوی ها، این سنگ تاریخش ۱۱۱۱ است، این تاریخ قدیم ترین تاریخ باقی مانده از بویر احمدی است.

● راه دور نرویم، نگاه کنید تاریخ بویر احمدی را لااقل در این پنجاه سال اخیر، همه اش جنگ و خونریزی و برادر

خدا کرم، او دور گردن تاجر را اول با پوست میش چند روزی بست تا خوب گرم شود، بعد پوست میش را برداشت طوری که سرما نخورد، آنوقت خوب گردن اورا چرب کرد، چند روز پشت سر هم گردنش را مالش داد، بعد که مطمئن شد گردنش نرم شده یک تکان محکم به سرش داد و مهره های گردنش را جا انداخت و خوبش کرد.

● در گذشته وقتی که بویر احمدی در تدارک جنگ بود، بزرگ تر های ایل دستور داده بودند دیگ های پلورا روی آتش بگذارند لهراسب خدا بیامز یکی از مردهای دلیر ایل همه دیگ پلوها را سرازیر کرد، بعد رو به بویر احمدی ها کرد و گفت شما با این دیگ های پلوهی چو قوت پیروز نمی شوید بعد دستش را در جیبش کرد. سه چهار تا بلوط در آورد و گفت وقتی بویر احمد سرپايش می ایستاده می تواند جنگ کند که با این بلوط ها شکمش را سیر کند.

● آن وقت ها وقتی لاشه شتری در بیابان دیده می شد، عشاير میان لاشه شتر ریگ می ریختند، کرکس به هوای

● سطح مرانع هم در قشلاق و هم در بیلاق کم است، علف نیست، آب نیست، این مرانع حتی جوابگوی ده پانزده هزار عشاير هم نیست.

● آقا آدم محتاج تسلیم می شود، آنها عشاير را همیشه در فقر نگاه داشتند تا به اين وسیله هر چه به آنها اذیت کنند سربلند نکنند.

● حوانها که از ايل رفته اند، پيرها که توان ندارند، نیروی کاري ايل روز به روز ضعیف تر می شود، شما چطور توقع دارید که پيرمردي يك شبانه روز دنبال گوسفتند راه بیفتند.

انسانی و مطالعات فرهنگی

جامع علوم انسانی

نفری، هزار چشم، هزار دست، هزار پا هزار نیرو می شوی.

● فقر فرهنگی و بی سوادی بزرگترین مشکل بویر احمدی است.

● شما می دانید که در بویر احمد طوایفی هستند که در زیر درخت زندگی می کنند.

● خدای من گواه است، بد بختی بویر احمد سرچشمه اش اختلافاتی بود که یاخانها بین طایفه ها و عشاير بیچاره می انداختند یا دولت ها.

● اغلب عشاير بویر احمد ساكن شد ها ند در دهات اطراف یاسوج در روستاهای راه کوچ، آنهم نه روی میل و رغبت بدليل اجبار چرا که با از بین رفتر دام در سالهای اخیر، اغلب به کشاورزی روکردند.

● ازدواج هزار عشاير بویر احمد حالا تنها ۱۵ هزار شان کوچ می کنند بقیه یا در شهرها ساکن شدند و یا در روستاهای.

● اگر بویر احمد قرار و آرامی داشت، اگر همه عمرش در آسایش و آرامش می گذشت و آن برادر کشی ها پیش نمی آمد، حتماً از خودش تاریخی داشت نوشته ای داشت، سندي داشت.

● درباره تاریخچه ايل بویر احمد ریش سفیدها می گویند در قدیم دو برادر بودند که از لرستان خرم آباد به طرف منطقه فعلی بویر احمد آمدند همراه این دو برادر حدود پانصد نفر راه افتادند که همگی لر بودند، آنها اولین جائی که وارد می شوند با غ ملک، جوزار، دور و هان در منطقه سردسیر بویر احمد است بعد به منطقه گرسیر "آرد" می روند و همانجا روستائی می سازند و قلعه ای هم بروپا می کنند، هنوز آثار این قلعه برپاست.

● گاهی برای نگاهداری گوسفتند، عشاير مجبور می شوند با فروش نصف گوسفتند انشان، علوفه بخرند و بقیه آنها را نگاه دارند.

● در کوچ توتنهای نیستی، توهزاران